

ODPORA (2) *sb f*

Oba o oraz a prawdopodobnie jasne (tak w odporny oraz -a).

sg G odpory (1). ◇ pl G odp(o)r (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. Obrona, opór zbrojny (1) :

Wyrażenie przyimkowe: »bez żadnej odpory« (1): poczet mniejszy posłali do wielkiej Polki y Kuiaw/ z Káydanem Hetmánem Tátárow/ ktorzy tám szkody wielkie czynili bez żadney odpory. BielKron 360v.

2. Przeszkoda (1) : *Ale lię to wftawicznie przigadza/ yz wiele ich ktorzi są známienitym zmysłem oflachcioni/ ale gdy wybornych nauk nalepiey vsiłuia náfládownać/ tedy albo gwałtem bywáią od nich odtargnieni/ álbo dla przeszkodzenia nieiakich odpor w lámym pilnym ściu pozostác mułzą KwiatKsiqż F.*

3. [praw. Odpowiedź na powództwo [czyja]:

Szereg: »skarga i odpora«: ktorzy od króla yego myłóczy yestefmy wybrany y wiśfadzeny, ku wiłluchanyu skargy y odpory ftron przereczonych ZapWpol 1547 1/77.]

Synonimy: 3. odpowiedź, replika.

Cf ODEPRZA, ODPOR